

Številka: 018-078/2026-7

Datum: 17. 7. 2026

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN), v senatu dr. Mateje Škabar kot predsednice senata ter Aleksandra Petrovčiča in Marka Medveda kot članov senata, v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Izdelava odlikovanj Republike Slovenije*« na podlagi zahtevka za revizijo, ki ga je vložil vlagatelj KOVNICA d.o.o., Varaždinska c. 76/a, Sesvete – Popovec, Republika Hrvaška (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika Urad predsednika Republike Slovenije, Erjavčeva cesta 17, Ljubljana (v nadaljevanju: naročnik), 17. 7. 2026

odločila:

1. Zahtevku za revizijo se ugotovi in se razveljavi odločitev naročnika, kot izhaja iz dokumenta »*Odločitev o zavrnitvi vseh ponudb*« z dne 29. 5. 2026, št. 430-01-4/2026-18.
2. Zahteva vlagatelja za povrnitev stroškov pravnega varstva se zavrne.

Obrazložitev:

Obvestilo o naročilu male vrednosti je bilo objavljeno na Portalu javnih naročil 2. 4. 2026, pod št. objave JN002466/2026-SL1/01.

Naročnik je 1. 6. 2026 na Portalu javnih naročil pod št. objave JN002466/2026-ODL/01 objavil »*Odločitev o zavrnitvi vseh ponudb*«, št. 430-01-4/2026-18, s katero je ponudnika obvestil, da je zavrnil obe prejeti ponudbi. Naročnik je v obrazložitvi navedel, da je po izteku roka za odpiranje ponudb v fazi pregleda ponudb ugotovil, da je bil predmetni postopek oddaje javnega naročila začel po določbah Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/2015 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3), ki za predmetno naročilo niso ustrezne, saj je treba predmet naročila šteti kot izjemo iz 16. točke prvega odstavka 27. člena ZJN-3, ki določa, da se ZJN-3 ne uporablja za javna naročila blaga, namenjenega za protokolarna darila ali druge oblike izvajanja promocije Republike Slovenije, če vrednost naročila ne presega vrednosti, od katerih dalje je potrebna objava v Uradnem listu Evropske unije. Sklicujoč se na poseben status odlikovanj pojasnjuje, da so predmet naročila odlikovanja Republike Slovenije, ki imajo izrazito protokolarno, reprezentančno in promocijsko funkcijo države. Njihova podelitev ni namenjena zgolj internemu

priznanju posameznikom ali organizacijam, marveč predstavlja tudi javno in mednarodno podobo Republike Slovenije kot države, ki prepoznava in podpira izjemne dosežke, življenjsko delo ter vrednote demokratične, razvite in odprte družbe. Med prejemniki odlikovanj so tudi tuji državljani, tuje organizacije in najvišji tuji državniki, zaradi česar imajo odlikovanja pomembno vlogo tudi pri izvajanju diplomacije in krepitvi mednarodnega ugleda Republike Slovenije. Odlikovanja po zakonu in svoji naravi niso primerljivo blago splošne potrošnje, temveč specifični izdelki z izrazito identitetno, ceremonialno in reprezentančno funkcijo države. Akt podelitve odlikovanja je eno najvišjih ceremonialnih dejanj države. Pomen in namen odlikovanj sta neposredno povezana z izvrševanjem ustavnih in zakonskih pristojnosti predsednika republike, ki po 102. členu Ustave Republike Slovenije predstavlja Republiko Slovenijo. Izjema iz 16. točke prvega odstavka 27. člena ZJN-3 poleg protokolarnih daril določa tudi druge oblike izvajanja promocije Republike Slovenije. Odlikovanja so po svoji naravi sorodna protokolarnim darilom, saj so podeljena izključno v protokolarnem kontekstu, vendar jih po simbolni, ustavnopravni in reprezentančni vrednosti bistveno presegajo, saj so tudi njihova uporaba, izdelava in varstvo posebej zakonsko urejeni. Če zakon dopušča uporabo izjeme za protokolarna darila, ki imajo najpogostejše zgolj vpljudnostni značaj, je toliko bolj utemeljena uporaba iste izjeme za odlikovanja kot najvišjo obliko državnega priznanja, reprezentance in promocije Republike Slovenije (argument *a maiore ad minus*).

Vlagatelj je 8. 6. 2026 pravočasno vložil zahtevek za revizijo, s katerim Državni revizijski komisiji predlaga, naj razveljavi odločitev o zavrnitvi vseh ponudb ter ugotovi, da ni bilo novih okoliščin, ki bi upravičevale uporabo 90. člena ZJN-3, naročniku naloži nadaljevanje postopka, vlagatelju pa povrne priglašene stroške pravnega varstva. Meni, da je bila izpodbijana odločitev sprejeta v nasprotju s temeljnimi načeli ZJN-3, pravom Evropske unije in načela preglednosti, sorazmernosti, pravne varnosti, legitimnih pričakovanj in enake obravnave gospodarskih subjektov. Navaja še, da:

- naročnik ne pojasni, kako namerava v naslednjem obdobju nabavljati državna odlikovanja, od koga jih bo naročil in kako bo zagotovil, da bodo omenjena odlikovanja izdelana po posebnih zahtevah in strogem nadzoru proizvodnje, kot je sam navedel v svoji odločitvi;
- razlogovanje naročnika izraža utemeljene dvome, da nekaj, za kar so bila v zadnjih letih izvedena javna naročila, iz katerih je jasno razvidno, da so bile dveletne pogodbe podpisane prav zaradi varnostnih razlogov in obveznosti dobavitelja do naročnika za tako specifično blago, kot so državna odlikovanja, da bi s pogodbeno obveznostjo zagotovil, da bo dobavljeno blago ustrezalo natančno predpisanim tehničnim specifikacijam, namesto odločitve o izbiri sprejme odločitev o zavrnitvi vseh ponudb;
- naročnikovega sklepa o naknadnih ugotovitvah ne podpirajo nobena nova dejstva, poleg tega pa je razpisna dokumentacija zahtevala izjave, da lahko naročnik pride na ogled in si ogleda proizvodnjo, da bodo odlikovanja izdelana le za Republiko Slovenijo ter da bo orodje shranjeno na varnem mestu in da tretjim osebam ne bo dovoljeno rokovati z orodjem, zato že sama prisotnost teh izjav v dokumentaciji kaže na to, da so bili vsi razlogi, ki jih je naročnik navedel v odločitvi (tj. pravna podlaga, protokolarna funkcija odlikovanja, reprezentativna funkcija odlikovanja, mednarodna in diplomatska vloga odlikovanja) znani že pred začetkom postopka;
- če bi zakonodajalec želel popolnoma izključiti nabavo državnih odlikovanj iz kateregakoli konkurenčnega postopka, bi bila taka prepoved izrecno predpisana;
- je posebej zaskrbljujoče, da je bila odločitev sprejeta šele po tem, ko je bilo ugotovljeno, da je najnižjo in ekonomsko najugodnejšo ponudbo oddal vlagatelj, zaporedje dogodkov pa objektivno vzbuja resne dvome o pravilnosti in nepristranskosti postopka.

Naročnik je 12. 6. 2026 s sklepom zavrnil zahtevek za revizijo in vlagateljevo zahtevo za povračilo stroškov. Odločno zavrača vlagateljeve namige o preferiranju drugega ponudnika. Dodatno

poudarja, da 90. člen ZJN-3 dopušča zavrnitev vseh ponudb, če za to obstajajo utemeljeni razlogi; utemeljen razlog za zavrnitev vseh ponudb pa predstavlja tudi naknadna ugotovitev, da je bil postopek začet na napačni pravni podlagi. Vlagatelj napačno interpretira peti odstavek 90. člena ZJN-3, ko trdi, da bi za zavrnitev vseh ponudb moralo priti do spremembe zakonodaje. Argument vlagatelja, da simbolna vrednost ne izključuje tržne konkurence, ne spremeni dejstva, da zakonodajalec takšna naročila izrecno izvzema iz prisilnih določb ZJN-3. Poudarja, da ni kršil enake obravnave, saj je vse ponudnike obravnaval enako – vse ponudbe so bile zavrnjene iz istega zakonitega razloga. Poleg tega pa je bila ponudba konkurenčnega ponudnika označena kot nedopustna, zato naročnik odločno zavrača vsakršne očitke o kakršni koli diskriminaciji, saj v postopku ni bil izbran noben ponudnik. Pričakovanje vlagatelja, da bo v postopku oddaje javnega naročila izbran, ne more prevladati nad načelom zakonitosti, ki naročniku preprečuje oddajo naročila po napačnem postopku oddaje javnega naročila. Naročnik ocenjuje, da je zahtevek za revizijo pravno šibek, temelji na nerazumevanju slovenskega pravnega reda in specifične narave odlikovanj Republike Slovenije kot oblike (sredstva) promocije Republike Slovenije ter je pripravljen brez poglobljene vsebinske analize konkretne odločitve.

Naročnik je 12. 6. 2026 Državni revizijski komisiji odstopil dokumentacijo predmetnega javnega naročila in predrevizijskega postopka.

Vlagatelj se je do navedb naročnika opredelil z vlogo z dne 17. 6. 2026. Prereka vse navedbe naročnika in v celoti vztraja pri svojih navedbah. Pojasnjuje, da iz razloga, ker imajo državna odlikovanja status najvišjih državnih priznanj, se pravno ne uvrščajo med darila in se ne uporabljajo za splošne promocijske namene, zato ni podana izjema iz 16. točke 27. člena ZJN-3 – ta izjema služi izključno za fleksibilen nakup reprezentativnih in protokolarnih predmetov (kot so kristali, vino, monografije, slike). Dodaja, da v zahtevku za revizijo niti v enem stavku ni navedel, da naj bi naročnik dajal prednost drugemu ponudniku, niti ni omenil imena drugega ponudnika. Zavrača namig naročnika, da nezadovoljstvo vlagatelja izhaja izključno iz pričakovanja, da bi bil izbran kot najugodnejši ponudnik. V postopku je sodeloval v dobri veri in je imel legitimno pričakovanje, da bo postopek zaključen v skladu s pravili, ki jih je določil naročnik. Ponovno poudarja, da je naročnik sam z dolgoletno prakso potrdil, da je izdelava državnih odlikovanj Republike Slovenije predmet ZJN-3, da ne spada med izjeme, da se je vsaj zadnjih deset let zakonito in pravno skliceval na ZJN-3 in ga na zakonit način uporabljal za namen objave razpisa, izbire ponudnikov, zavrnitve ponudnikov, podpisa pogodb in aneksov k pogodbam.

Po pregledu dokumentacije o javnem naročilu in dokumentacije, predložene v postopku pravnega varstva, ter po preučitvi navedb vlagatelja in naročnika je Državna revizijska komisija odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

Predmet javnega naročila je izdelava odlikovanj (redov/medalj) Republike Slovenije v skladu z Zakonom o odlikovanjih Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 1/1995 s sprem.; v nadaljevanju: ZOdl). V postopku oddaje predmetnega javnega naročila je naročnik prejel dve ponudbi (tudi vlagateljevo). Z izpodbijano odločitvijo je odločil, da javnega naročila ne odda in prejeti ponudbi zavrne iz razlogov na svoji strani. Zoper naročnikovo odločitev je vlagatelj vložil obravnavani zahtevek za revizijo, v katerem zatrjuje, da je naročnik izpodbijano odločitev sprejel na podlagi neresničnega razloga oziroma razloga, ki nima podlage v ZJN-3. Naročnik vlagateljeve očitke zavrača.

Kot je Državna revizijska komisija že večkrat zapisala, ZJN-3 predvideva različne možne zaključke postopka oddaje javnega naročila. Ker je namen postopka oddaje javnega naročila sklenitev pogodbe o izvedbi naročila, se postopek praviloma zaključi z izbiro najugodnejšega ponudnika. V določenih primerih pa naročnik postopka oddaje javnega naročila ne more uspešno zaključiti z izbiro najugodnejšega ponudnika. Razlogi za neuspešen zaključek postopka oddaje

javnega naročila so lahko bodisi na strani ponudnikov bodisi na strani naročnika. V prvem primeru si naročnik prizadeva oddati javno naročilo in skleniti pogodbo, vendar zaradi nedopustnih ponudb tega ne more storiti, v drugem primeru pa bi naročnik javno naročilo sicer lahko oddal, vendar zaradi utemeljenih razlogov na svoji strani tega ne stori. Odločitve o izločitvi (vseh) ponudb in odločitve o zavrnitvi vseh ponudb sta utemeljeni z različnimi razlogi, navedena položaja sta v tretjem odstavku 90. člena oziroma v petem odstavku 90. člena ZJN-3 različno urejena, različne pa so tudi posledice, ki iz teh odločitev izhajajo (prim. npr. odločitve Državne revizijske komisije v zadevah št. 018-111/2022, 018-066/2022, 018-107/2021, 018-075/2018, 018-157/2016).

Pravno podlago za sprejem odločitve o zavrnitvi vseh ponudb predstavlja peti odstavek 90. člena ZJN-3, ki določa, da lahko naročnik na vseh stopnjah postopka po izteku roka za odpiranje ponudb zavrne vse ponudbe. Če je naročnik zavrnil vse ponudbe, mora o razlogih za takšno odločitev in o tem, ali bo začel nov postopek, obvestiti ponudnike ali kandidate. Kadar izvaja naročnik postopek javnega naročanja, v katerem objavi povabilo k sodelovanju, mora navedeno odločitev objaviti na portalu javnih naročil in, če je to glede na vrednost ali predhodne objave primerno, tudi v Uradnem listu Evropske unije. Kadar naročnik zavrne vse ponudbe, lahko izvede za isti predmet nov postopek javnega naročanja le, če so se bistveno spremenile okoliščine, zaradi katerih je zavrnil vse ponudbe.

Državna revizijska komisija je že v več svojih odločitvah, v katerih je obravnavala zakonitost naročnikove odločitve, da zavrne vse ponudbe (npr. odločitve v zadevah št. 018-120/2018, 018-100/2019, 018-70/2020), opozorila na prakso Sodišča Evropske unije, ki je pri razlagi skupnostnega prava navedlo, da naročniki ob sprejemu odločitve o zaključku postopka oddaje javnega naročila brez izbire najugodnejše ponudbe ali začetku novega postopka uživajo širok preudarek, pri čemer evropsko pravo javnih naročil ne zahteva, da bi naročniki takšno odločitev smeli sprejeti le v izjemnih primerih, ali na podlagi posebej upravičenih razlogov (na primer v zadevah C-27/98, točki 23 in 25 in C-244/02, točka 29). Sodišče Evropske unije je ob tem opozorilo, da morajo naročniki pri preklicu javnega razpisa (kljub temu, da direktive s področja javnega naročanja, razen dolžnosti obveščanja, ne določajo nobenih posebnih pravil, ki bi se nanašala na vsebinske ali formalne pogoje za sprejem take odločitve) spoštovati temeljna pravila prava Evropske Unije, še posebej načela, vsebovana v Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti, ki zadevajo svobodo ustanavljanja in svobodo opravljanja storitev (zadeva C-92/00, točka 42). Naročnik sme vedno prekiniti postopek oddaje javnega naročila in ga zaključiti brez izbire najugodnejše ponudbe, celo v primeru, če je do nemožnosti izbire prišlo zaradi njegove napake, pod pogojem, da je takšna odločitev sprejeta ob spoštovanju temeljnih pravil skupnostnega prava o javnem naročanju, zlasti načela enake obravnave (zadeva C-244/02, točka 36).

Upošteva se navedeno Državna revizijska komisija najprej pojasnjuje, da samo dejstvo, da je naročnik postopek oddaje javnega naročila zaključil brez izbire najugodnejše ponudbe, še ne omogoča zaključka, da je razlog, na katerega se v izpodbijani odločitvi sklicuje naročnik, navidezen in da vlagatelj postavlja v neupravičeno slabši položaj v primerjavi z drugimi ponudniki, saj zavrnitev vseh ponudb temelji na razlogu, ki ima enak učinek na vse v postopku sodelujoče ponudnike.

Državna revizijska komisija je že večkrat zapisala (glej npr. zgoraj navedene odločitve Državne revizijske komisije), da veljavni predpisi ne določajo posebnih kriterijev, po katerih bi bilo mogoče presoati utemeljenost/dopustnost razlogov za zaključek postopka oddaje javnega naročila brez oddaje tega, teh pa ni izoblikovala niti sodna praksa. Navedeno posledično pomeni, da ni mogoče kot neskladne s predpisi o javnem naročanju opredeliti pravzaprav nobene odločitve o zavrnitvi ponudb, pri sprejemu katere so bila spoštovana temeljna pravila skupnostnega prava o javnem naročanju. Presoja zakonitosti naročnikove odločitve o zavrnitvi ponudb v revizijskem postopku zato v okviru revizijskih navedb obsega zlasti preverjanje, ali je naročnik pri njenem sprejemu

ravnal v skladu s temeljnimi pravili skupnostnega prava o javnem naročanju, predvsem, ali je naročnik morebiti ravnal netransparentno in diskriminatorno oziroma je ponudnike obravnaval neenakopravno. Načelo transparentnosti javnega naročanja (6. člen ZJN-3) določa, da mora biti ponudnik izbran na pregleden način in po predpisanem postopku. Načelo enakopravne obravnave ponudnikov (7. člen ZJN-3) pa naročnika obvezuje, da mora med ponudniki na vseh stopnjah postopka javnega naročanja glede vseh elementov zagotoviti, da med njimi ni razlikovanja. Kadar naročnik na podlagi petega odstavka 90. člena ZJN-3 postopek oddaje javnega naročila zaključi z zavrnitvijo vseh ponudb, je o kršitvi načela enake obravnave ponudnikov mogoče govoriti zlasti v primeru, kadar je razlog za zaključek postopka naveden le formalno oziroma navidezno, dejansko pa je uporabljen z namenom, da se enega ali več ponudnikov postavi v neupravičeno boljši oziroma slabši položaj v primerjavi z drugimi ponudniki.

Državna revizijska komisija v obravnavanem primeru ugotavlja, da iz izpodbijane odločitve jasno in nedvoumno izhaja, da naročnik na podlagi petega odstavka 90. člena ZJN-3 zavrača vse ponudbe zaradi bistveno spremenjene okoliščine – ugotovitve, da je treba predmet javnega naročila šteti kot izjemo iz 16. točke prvega odstavka 27. člena ZJN-3, zaradi katere se ZJN-3 niti ne uporablja. Vlagatelj pri tem po oceni Državne revizijske komisije pravilno opozarja, da v obravnavani zadevi ne gre za bistveno spremenjene okoliščine, saj so bili razlogi, ki na katere se sklicuje naročnik v izpodbijani odločitvi, v celoti znani že pred začetkom postopka.

ZJN-3 določa izjeme, za katere se zakon ne uporablja, in sicer v 27., 28. in 29. členu ZJN-3; skladno s 16. točko prvega odstavka 27. člena ZJN-3 (na katero se sklicuje naročnik) se ZJN-3 ne uporablja za javna naročila blaga, ki so namenjena za protokolarna darila ali druge oblike izvajanja promocije Republike Slovenije, če vrednost javnega naročila ne presega vrednosti, od katerih dalje je potrebna objava v Uradnem listu Evropske unije – zadevna izjema se torej ne nanaša na javna naročila storitev, pač pa zgolj na javna naročila blaga.

Državna revizijska komisija ugotavlja, da predmet zadevnega javnega naročila ne predstavlja izjeme iz 16. točke prvega odstavka 27. člena ZJN-3, zaradi katere se ZJN-3 ne bi uporabljal. Pregled dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila namreč omogoča ugotovitev, da predmetno javno naročilo po vsebini predstavlja javno naročilo storitev, saj se nanaša na izdelavo odlikovanj po specifikaciji naročnika, in ne na nakup blaga. Vendar tudi v primeru, ko bi bilo mogoče ugotoviti, da predmet tega naročila predstavlja blago, se predmet javnega naročila ne nanaša na blago, ki bi bilo namenjeno za protokolarna darila (ki se podeljujejo npr. ob državniških in uradnih obiskih visokih gostov oziroma delegacij iz tujih držav in ob obiskih visokih gostov iz Republike Slovenije v tujini), ali za druge oblike izvajanja promocije Republike Slovenije – odlikovanja Republike Slovenije so najvišja priznanja države za izjemne zasluge in dejanja posebnega pomena za blaginjo Slovenije (1. člen ZOdl), pri čemer so lahko odlikovani državljani Republike Slovenije in tuji državljani, izjemoma pa tudi skupine državljanov, pravne osebe in druge organizacije ter tuje in mednarodne organizacije (2. člen ZOdl); ZJN-3 sicer ne opredeljuje »drugih oblik izvajanja promocije Republike Slovenije«, vendar ob upoštevanju, da (1) zadevna določba 27. člena ZJN-3 predstavlja izjemo, zaradi katere se ta zakon sploh ne uporablja, (2) izjeme pa je treba tolmačiti ozko, ni mogoče kot oblike izvajanja promocije Republike Slovenije, ki bi utemeljevala neuporabo ZJN-3, šteti (podelitve) priznanj oziroma odlikovanj, ki jih Republika Slovenija podeljuje drugim subjektom za njihove zasluge na civilnem, diplomatsko mednarodnem področju ali vojaškem oziroma varnostnem področju (gl. 6. člen ZOdl), bolj specifično za njihovo izjemno delo in zasluge, posebno uspešne dosežke, osebno hrabrost in požrtvovalnost pri reševanju človeških življenj in materialnih dobrin ali za izjemna dejanja, vredna posebne časti (gl. 7. člen ZOdl).

Državna revizijska komisija tako ugotavlja, da v konkretnem primeru razlog, na katerega se v zvezi z zavrnitvijo vseh ponudb sklicuje naročnik (nastop novih okoliščin v zvezi z obstojem

izjeme, zaradi katere naj zadevno javno naročilo sploh ne bi bilo podvrženo uporabi ZJN-3) ne obstaja oziroma ni utemeljen, naročnik pa z sklicevanjem na izjemo iz 16. točke prvega odstavka 27. člena ZJN-3 niti ne more utemeljiti zavrnitve vseh ponudb iz razlogov na svoji strani. Ker posledično ni mogoče zaključiti, da je naročnik pri sprejemu izpodbijane odločitve o zavrnitvi vseh ponudb ravnal skladno s petim odstavkom 90. člena ZJN-3 in temeljnimi načeli javnega naročanja, zlasti z načelom transparentnosti javnega naročanja iz 6. člena ZJN-3, skladno s katerim mora biti ponudnik izbran na pregleden način in po predpisanem postopku in s katerim se zagotavlja preglednost oddaje javnih naročil, je Državna revizijska komisija na podlagi druge alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN zahtevo za revizijo ugodila in razveljavila naročnikovo odločitev o zavrnitvi vseh ponudb, kot izhaja iz dokumenta »*Odločitev o zavrnitvi vseh ponudb*« z dne 29. 5. 2026, št. 430-01-4/2026-18.

Z namenom pravilne izvedbe postopka v delu, ki je bil razveljavljen, Državna revizijska komisija naročnika na podlagi tretjega odstavka 39. člena ZPVPJN napotuje, da v nadaljevanju postopka oddaje predmetnega javnega naročila sprejme eno od odločitev, ki jih predvideva ZJN-3, pri tem pa upošteva ugotovitve Državne revizijske komisije, kot izhajajo iz tega sklepa.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Če je zahtevek za revizijo utemeljen, mora naročnik iz lastnih sredstev vlagatelju povrniti potrebne stroške, nastale v predrevizijskem in revizijskem postopku (tretji odstavek 70. člena ZPVPJN). Vlagatelj lahko povrnitev stroškov, nastalih v predrevizijskem postopku, zahteva v petih delovnih dneh od vložitve zahtevka za revizijo, povrnitev potrebnih stroškov, nastalih v revizijskem postopku, do odločitve Državne revizijske komisije o zahtevku za revizijo, povrnitev stroškov, nastalih v pritožbenem postopku, pa do odločitve Državne revizijske komisije o pritožbi. Vlagatelj mora v svoji zahtevi za povračilo stroškov opredeljeno navesti stroške, za katere zahteva povračilo (peti odstavek 70. člena ZPVPJN).

Vlagatelj je v zahtevku za revizijo Državni revizijski komisiji sicer predlagal, da mu »*prisodi stroške postopka*«, ni pa teh stroškov opredeljeno navedel. Državna revizijska komisija je zato vlagateljevo neopredeljeno stroškovno zahtevo zavrnila.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk: Upravni spor zoper to odločitev ni dovoljen.

Predsednica senata:
dr. Mateja Škabar,
članica Državne revizijske komisije

Vročiti:

- vlagatelj,
- naročnik,
- ministrstvo, pristojno za javna naročila.

Vložiti:

- v spis zadeve.